

РЕШЕНИЕ

№ 5776

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5272** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на СДВР срещу Решение № 1373 от 18.04.2022 г. по НАХД№ 10175/2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 10б състав, с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/ Серия К № 2809384, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП, обн. в ДВ бр. 20 от 05.03.1999 г., в сила от 01.09.1999 г./ на Й. Л. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП

В касационната жалба се поддържа, че решението на СРС е неправилно, постановено в противоречие с материалния закон и необосновано. Твърди се, че в нарушение на съдопроизводствените правила районният съд е изключил представените от СДВР доказателства по делото. Моли се решението да бъде отменено, а процесното НП да бъде потвърдено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът – СДВР се представлява от юрк. Б., който поддържа жалбата. Прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Й. Л. Д. в съдебно заседание не се явява и не се представлява. Представен е отговор на касационна жалба.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който моли съда да потвърди оспореното съдебно решение.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 12.06.2019 г. в 13:19 ч. в [населено място], по [улица], до магазин „Х.“, с посока на движение от [улица] към [улица], при ограничение 50 км/ч за населено място, лек автомобил марка „А.“ с рег. [рег.номер на МПС] се движи със скорост от 79 км/ч, установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км/ч. Направена е справка за собственост на заснетото МПС, видно от която ползвател е търговско дружество „МВЕЦ Ракита“ ООД, представлявано от Й. Д. в качеството ѝ на негов управител. Нарушението е установено с техническо средство TFR1-M, радар TR-4D No 614 заснемащо и записващо дата, час, скорост и рег. номер на автомобила, за което е изготвен клип № 326, като същото е било монтирано в служебен автомобил с ДК [рег.номер на МПС]. Отчетено е превишение от 29 км/ч на разрешената скорост за движение в процесния пътен участък.

За констатираното нарушение бил издаден процесния ЕФ.

По делото е установено, че от изисканата справка от ОПП СДВР, с приложено извлечение от регистъра, че мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение TFR1-M, радар T R 4 D № 614 е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 4835 на 24.02.2010 г. със срок на валидност до 24.02.2020 г. Видно от приобщения по делото протокол от сектор „Полицейска техника“ периодичността на проверките на техническото средство е една година, като последващата такава е извършена на 24.10.2018 г.

СРС е приел, че процесният ЕФ съдържа изискуемите от закона реквизити, но за го отмени е достигнал до извод, че в конкретния случай процесната АТСС е експлоатирана в разрез с изискванията на чл. 9, ал. 2 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., доколкото не са извършили необходимите първоначални настройки за започване на автоматизирания контрол, съобразно техническата спецификация на устройството. По делото е приета съдебнотехническа експертиза, от която е видно, че ъгълът на лъча на излъчване на радара и направлението на движение на автомобила е около 29, 4 градуса и същият е по-голям от максималния такъв от 8 градуса. Съдът е приел, че констатираното отклонение препятства изчислението на действителната скорост на превозното средство.

Решението на районния съд е неправилно.

Споделят се правните изводи на районния съд, че процесния електронен фиш отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 ЗДвП – същият съответства на одобрения от министъра на вътрешните работи образец, представен като такъв по административната преписка, както и е представена заповедта, с която е одобрен образецът.

Настоящият касационен състав обаче намира за неоснователно приетото от въззивния

съд, че в случая полицейските органи са експлоатирали процесната АТТС в разрез с изискванията на чл. 9, ал. 2 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

Не се споделя извода на районния съд, че доколкото с приетата по делото съдебно-техническа експертиза е направено заключение, че ъгълът на лъча на излъчване на радара и направлението на движение на автомобила е около 29,4 градуса и същият е по-голям от максималния такъв от 8 градуса, предвиден в инструкцията за експлоатация /л. 56 по делото/, може да се достигне до извод, че в случая е процесната АТТС е експлоатирана в разрез с изискванията на чл. 9, ал. 2 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

Съгласно § 6, т. 65, б. „б. " от ДР на ЗДвП, АТСС са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган, като мобилни такива са прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Единствената намеса на контролния орган в работата на АТСС следва да бъде при поставянето, стартирането и преустановяване на работата на средството за измерване. Следва да се посочи, че и в чл. 9, ал. 2, ал. 3 и, ал. 4 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, е разписано изрично, че служителят само включва автоматизираното техническо средство или система и извършва необходимите първоначални настройки за започване на автоматизирания контрол и поставя начало на работния процес, като по време на измерване на скоростта от мобилно АТСС служителят може да осъществява само наблюдение за функционирането на уреда или да осъществява регулиране и подпомагане на движението, както и контрол за спазване правилата за движение и след изтичане на времето за контрол служителят изключва АТСС. По делото не е доказано вмешателство на полицейските служители в работата на АТСС, различна от допустимата такава, разписана в цитираната по-горе Наредба.

Още повече, че на стр. 13 от СТЕ /л. 13/ е посочено, че снимката на фиг. 6 не дава информация за разположението на уреда спрямо геометрията на пътя, а в приетата по делото техническа спецификация, в частта Указания за експлоатация е посочено, че „радарът трябва да се насочи успоредно на пътното платно с допустимо отклонение 8 градуса към лентата на движение, което мери.“. Следователно не става ясно как вещото лице е достигнал до извод, че е налице отклонение, поради което настоящият съдебен състав счита така изложените констатации за противоречиви.

Наред с горното, от събраните в хода на съдебното производство доказателства се установява, че протоколът по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/2015 г. отговаря на законовите изисквания. Протоколът е съставен по образец съгласно приложението към Наредба № 8121з-532/2015 г. Същият притежава съответните реквизити, тъй като в него е отразено, че измерването е по стационарен метод, измерването е ставало в посока приближаващо се движение, диапазонът на работа, като са обективирани 35 бр. нарушения. Протоколът съдържа всички важни данни за описание на

техническото средство, за дата, за мястото на поставяне на конкретното автоматизирано техническо средство, за начина на работата му и за времетраенето на осъществения контрол. Протоколът е подписан от съответните служители.

Видно от събраните по делото доказателства, установяването и заснемането на нарушението е извършено с мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата на движение тип TRF1-M, притежаваща Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835, издадено от Българския институт по метрология и отговаря на изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена от Министъра на вътрешните работи.

От приложената по делото снимка, въз основа на която е издаден процесния фиш е видно, че в зоната за безопасност попада само автомобила на ответника по касация с ДК [рег.номер на МПС] . Следователно изискването в зоната за сигурност на измерване да попада само един автомобил не е нарушено, което обуславя и абсолютната сигурност на измерването.

Гореизложеното отговаря и на изискванията, залегнали в чл. 746, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол. Изискванията от Наредбата се включват в метрологичните характеристики, които пък са част от метрологичния контрол, който се извършва за гарантиране на точност и достоверност на измерванията по аргумент от чл. 5 от Закона за измерванията. Удостоверението за одобрен тип средство за измерване удостоверява по безспорен начин одобряване на типа на средството за измерване, което по правилото на чл. 32, ал. 1 от Закона за измерванията означава, че средството е изпитано и е установено съответствие с типа на средствата за измерване и изискванията към тях, част от които изисквания са посочените такива в чл. 746, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, което от своя страна обуславя, че използваното АТСС отговаря на изискванията на Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол. По тези съображения съдът намира, че са налице категорични доказателства, за това, че именно автомобила на ответника по касация се е движил с посочената в електронния фиш скорост.

Въз основа на изложеното, касационната жалба е основателна. Обжалваното съдебно решение е валидно, допустимо, но не правилно и като такова следва да бъде отменено, а издадения електронен фиш потвърден.

С оглед изхода на делото и своевременното искане за присъждане на разноски, в тежест на ответника по касация следва да бъдат възложени сторените такива от ОДМВР-С., представляващи юрисконсултско възнаграждение в касационно производство в размер на 80 лева, съгласно чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, като се отчете че делото не се отличава с фактическа и правна помощ.

По изложените съображения, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1373 от 18.04.2022 г. по НАХД № 10175/2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 106 състав и наместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш Серия К № 2809384, издаден от СДВР, с който на

основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП, обн. в ДВ бр. 20 от 05.03.1999 г., в сила от 01.09.1999 г./ на Й. Л. Д., [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

ОСЪЖДА Й. Л. Д., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 лева, представляващи разноски за юрисконсулско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: